

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 292/2024
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Бојан Миленковић, адвокат из ..., против туженог „Ниш експрес“ д.о.о. Ниш, чији је пуномоћник Јована Младеновић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2645/2023 од 06.09.2023. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2645/2023 од 06.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2645/2023 од 06.09.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2468/2022 од 24.03.2023. године, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете у виду разлике зараде између исплаћене и припадајуће зараде за период од маја 2014. године до маја 2015. године исплати 24.706,54 динара са законском затезном каматом од 10.03.2017. године до исплате, те је одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2645/2023 од 06.09.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу којим је тужени обавезан на накнаду штете, док је пресуда преиначена у делу о тршковима поступка и тужени обавезан да тужиоцу надокнади парничне трошкове од 142.168,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, на основу члана 404. ЗПП, ради потребе уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Питање права запослених на увећану зараду по основу прековременог рада условљено је општим актом послодавца и закљученим уговором о раду, па имајући у виду утврђено чињенично стање и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, с обзиром на то да она не одступа од праксе овог суда. Тужени уз ревизију није приложио одлуке као доказ неуједначеног поступања судова у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, нити постоје друга правна питања због којих би постојала потреба да се о ревизији изјављеној против дела одлуке о главној ствари одлучи као о посебној. Такође, одлука о парничним трошковима условљена је процесном активношћу странака и успехом у свакој парници, па ни у овом делу не постоје правна питања која би налагала одлучивање о посебној ревизији.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа, ревизија је увек дозвољена по одредби члана 441. ЗПП у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У имовинскоправним споровима за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим садржан у одредби члана 403. став 3. ЗПП, по којој одредби ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 17.03.2017. године, вредност предмета спора је 24.706,54 динара, па како не прелази наведени имовински цензус који омогућује изјављивање овог ванредног правног лека, ревизија је недозвољена.

По одредбама члана 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Пошто против одлуке о трошковима поступка ревизија није дозвољена по општем режиму из члана 403. ЗПП, чињеница да је ова одлука преиначена без утицаја је на њену дозвољеност.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке Врховног суда, па је одлука у ставу трећем изреке донета на основу члана 165. став 1. и члана 154. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**